

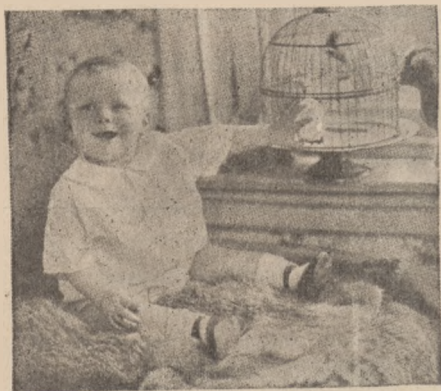
RADY PRAKTYCZNE

*TREŚĆ: Zabawa w Zimorodka — M. Stefkowa. Ubranka dziecięce.
Modelowanie z gliny i plasteliny — M. Brzósłówna. Kaftanik z włóczki — J. Goclawska.*

Jestem zdrow — i wesół!

Zabawa w „Zimorodka”

Wiemy o tem bardzo dobrze, że dzieci lubią najbardziej te zabawy, w których mogą chować się w jakimś ciemnym kącie, pod stół lub do szafy.

Urządźmy im więc zabawę w „Zimorodka”.

Gdy dzieci zbiorą się wokoło nas opowiedzmy im najpierw, co to jest zimorodek? Ze szkolnych czasów jeszcze wiemy, że zimorodek, to taki mały, śnieżny ptaszek, z dużą głową i długim ostrym dziobem, którym posługuje się, jak dzieci łopatką do piasku. Dziobem tym wykopuje w ziemi długi otwór, na jeden metr głęboki, a łapkami wyrzuca ziemię na zewnątrz. Dno tego otworu wyściela zwitkami łuski rybiej i ości; ale to także osobliwość, skąd je bierze?

Wiemy o tem, że zimorodek żywi się przeważnie małymi rybkami, które łapie w rzece, zabija ostrym dziobem i wlatuje z nią na najbliższą gałąź, gdyż nigdy nie zjada ryby na ziemi, lecz zawsze na drzewie. Zimorodek wsuwa rybkę głową do dzioba i długo obraca ją w nim. Po jakimś czasie wyrzuca z gardła, jakby z jakiejś maszynki zmielone ości i łuski w kształcie zwitków, którymi wyściela gniazdo w norze dla swych młodych.

Gdy samiczka siedzi na jajeczkach, stoi przy wejściu do nory tatuś tych maleńkich i pilnuje, by do nory nie dostał się wąż, lub samiczka, które bardzo lubią wypijać jajka.

Ptaszki te mają śliczne popielate z niebieskiem piórka, a na brzuszku są koloru cegły. W Polsce zjawiają się tylko w czasie bardzo gorącego lata, gdyż nie znoszą zimna, choć nazywają się zimorodki.

Gdy już dzieci poznały go i zaciekawily się dostatecznie, urządźmy im zabawę w „Zimorodka”.

W lecie ustawiają dzieci w ogrodzie jakąś pustą beczkę, w zimie zaś

potrzebny będzie w pokoju duży kosz od bielizny.

Do wnętrza wchodzi jedno z dzieci, a reszta bierze się za rączki i biegnąc wokół, śpiewają:

„Zimorodku, Zimorodku!”

„Dobrze ci jest tam we środku?”

i kręcą się dalej w koło.

Na to dziecko w beczce lub w koszu odpowiada:

„Dobrze było, już nie będzie,

Bo za dużo dzieci wszędzie“.

Zwolna wychodzi z kosza mówiąc dalej:

„Lecz ja sobie z tem poradzę,

Gdzieindziej się wyprowadzę,

Polecę hen! w obce kraje,

I nie wrócę, aż śnieg staje“.

Wymyka się z koła i ucieka, a dzieci gonią je. To dziecko, które

złapie „zimorodka“ prowadzą do kosza, czy beczki, a inni robią krąg i śpiewają to samo na nowo.

Zabawa ta zawsze wywołuje wzbuchy śmiechu i jest bardzo lubiana przez dziatwę.

Marja Stefkowa.

Nasza forma

Fartuszek dla dziewczynki od 6 — 7 lat.

Praktyczny fartuszek odpowiedni i dla starszej dziewczynki, może być wykonany z barwnego kretonu, wykończony ciemną wypustką.

Forma na tablicy:

- 1 przód,
- 2 plecy,
- 3 falbana,
- 4 kieszonka.

UBRANKA

1. Sukienka dla panienki od lat 14 z tweedu i mankiety i kołnierzyk z jedwabiu — przybrany pliskami, odpowiedniemi do koloru tweedu — pasek skórzany dobrany do całości.

2. Wdzięczna sukieneczka wełniana dla dziewczynki od lat 5-ciu; kołnierzyk i mankiety z kremowej flory — barwny krawat.

3. Ubranko dla chłopczyka od lat 5-ciu z welwetu do prania.

4. Sukienka dla panienki od lat 7-miu — kamizelka i spódniczka są zszyte ze sobą. Bluzka z flory — krawat barwny. Sukienka bardzo praktyczna — gdyż bluzeczki częściej brudzące się przy szyi i mankietach, niż całość — można bez wielkich trudności uprać.

DZIECIĘCE

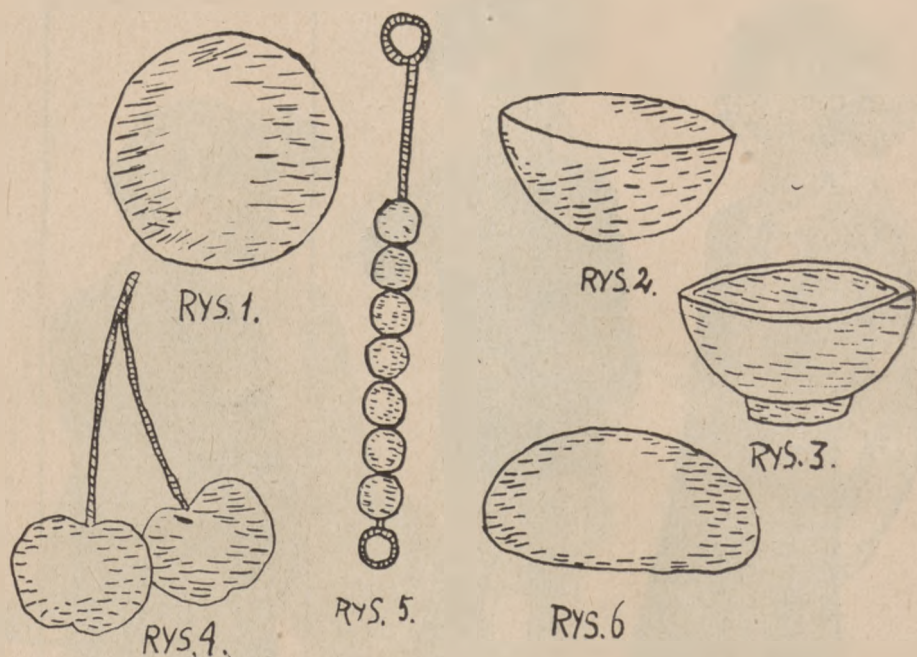

4. Ubranko dla chłopczyka od lat 3-ich z welwetu — przy szyi i mankietach przybrane jasnymi pliskami.

6. Zręczna sukieneczka dla dziewczynki od lat 3-ich z welny, su-to skloszowana — kołnierzyk z gi-piury.

Modelowanie z gliny i plasteliny

I

Modelowanie z gliny jest zajęciem odpowiednim dla starszych i młodszych dzieci, ponieważ nie przedstawia trudności w prowadzeniu, a materiał — glinę wszędzie łatwo i z łatwością dostać można.

Głównym narzędziem przy tej pracy są palce, które ćwiczą się wybornie wykonując to zajęcie. Modelowanie kształci też oczy, uczy pomysłowości i fantazji.

Ażebym glinę uczynić zdatną do roboty, trzeba ją odpowiednio przygotować. W tym celu glinę żółtą, brunatną lub białą rozrabia się w zimnej wodzie, mieszając dobrze, żeby się dokładnie rozpuściła. Trzeba ją później przeceścić przez przetak lub rzadkie płótno, i zostawić w spo-

koju przez kilka dni. Gdy już dobrze się ustoi, zlać z wierzchu wodę, osad gliny położyć na desce i po przeschnięciu wyrobić, t. j. wygnieść rękami. Tak przygotowana glina powinna być miękka, jak ciasto i może służyć dłuższy czas do modelowania, lecz trzeba garnek lub paczkę z gliną przykrywać wilgotną ściereczką.

Przystępując do pracy, najlepiej kawałek gliny położyć dziecku na deszczulce, co stanowić będzie rodzaj małego warsztatu.

Zaczynając robotę, najlepiej nauczyć dziecko robić kulę. Kawałek gliny wielkości małego jajka położyć na dłoni, drugą dłonią wyokrąślać kulę, starając się, żeby była formna i prawidłowa (rys. 1). Goto-

wą już kulę, położymy na desce, i przetniemy ją sznureczkiem lub drucikiem na dwie połowy, z których jedną wskazuje rys. 2. Ta półkula dobrze się nadaje do zrobienia miseczki rys. 3, którą dziecko z łatwością wykona, nadając formę dwoma palcami: dużym i wskazującym. Z drugiej połowy zrobi dziecko, co zechce: gniazdko, koszyzek lub co innego.

Wisienki rys. 4 zrobić trzeba podobną do wskazanego wzoru. Kulki odpowiedniej wielkości, muszą być ładnie wyokrąglone, następnie splaszczymy je lekko palcami, nadając

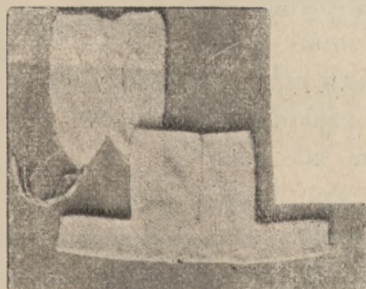
kształt wiśni i wetknijemy ogonki cienkiego giętkiego patyczka.

Żeby otrzymać paciorki, które są bardzo łatwe do zrobienia, trzeba utoczyć waleczek długości 10 cm., podzielić go na równe części i pokrajać sznureczkiem. Wyokrągłiś ładnie każdy paciorek, następnie igłą od kanwy nawlec na grubą nitkę lub cienki drucik rys. 5.

Bochenek chleba rys. 6 zrobimy z dobrze utoczonej kuli, którą splaszczymy u dołu, i tem nadamy jej kształt odpowiedni.

M. Brzósówna.

Kaftanik i kombinacja ścięgiem ryżowym

Kaftanik i majteczki.

Mamy przed sobą ładną całość, składającą się z kombinacji bez rękawków i kaftanika z długimi rękawkami. Wymiar jest dany na dziecko 12 — 18 miesięczne.

KAFTANIK

Materiał: 100 gr. wełny białej (Bon Pasteur) branej podwójnie i 2 druty drzewniane o średnicy 4 mm.

Sposób zrobienia: Zaczynamy od dołu pleców. Nabieramy 86 oczek. Robimy 8 rzędów ścięgiem prążkowym (2 oczka na prawo i 2 — na lewo, rys. 1). Następnie ścięgiem ryżowym (1 oczko na prawo, 2-gie na lewo, rys. 3) robimy całe plecy. Przy 76 rzędzie nabieramy na drut z obu stron po 50 oczek na rękawki. Pierwsze i ostatnie 7 oczek robimy ścięgiem podwiązkowym, rys. 2 (mankiety). W ten sposób ro-

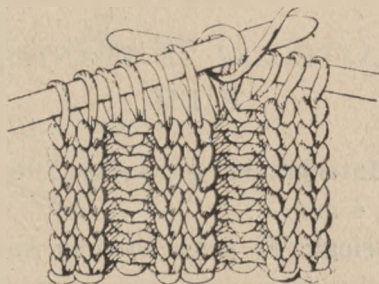
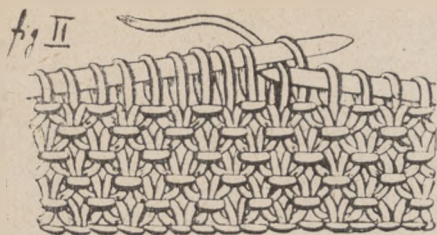

Fig. 1

bimy 30 rzędów. W 31 rzędzie zrobić ścięciem podwiązkowym 30 oczek na środku roboty (lamówka przy szyi). Następnie z obu stron lamówki w 8-miu rzędach dodawać ścięciem podwiązkowym po 1 oczku z każdej strony co drugi rząd. Potym zakończyć 20 oczek roboty na środku na wycięcie. Robimy stronę prawą. Zrobić przy wycięciu (po 7-miu oczkach podwiązkowych, które idą aż do końca kaftanika) powiększenie, o 1 oczko co drugi rząd w ciągu 38 rzędów. Gdy to zrobimy zakończyć 50 oczek rękawków. Zrobić na lamówce dziurkę na guzik (zakończyć 2 oczka, które w następnym rzędzie się podniesie).

Powtórzyć to jeszcze 2 razy co 38 rząd. Zakończyć 8-ma rzędami prążków. Drugą stronę przodu robimy podobnie tylko bez dziurek.

MAJTECZKI ZE STANICZKIEM

Materiał: 100 gr. wełny, 2 druty o śr. 4 mm.

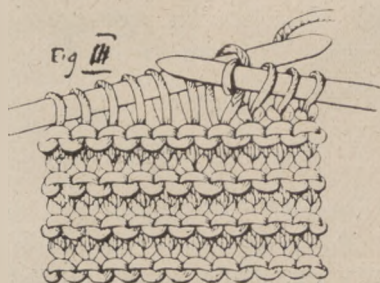
Ściegi: Te same co przy kaftaniku.

a) **Przód:** Zaczynamy od nogawek. Nabrać 36 oczek, zrobić 6 rzędów ścięciem prążkowym. Drugi kawałek zrobić podobnie, złączyć, nabierając między nimi 14 oczek (razem 86 oczek). Teraz robimy równo ścięciem ryżowym 86 rzędów, następnie 14 rzędów prążków na pasek. Podzielić robotę na połowę, robić jedną stronę. Robić ścięciem podwiązkowym 5 pierwszych i 5 ostatnich oczek (lamówka). Co drugi rząd zmniejszając na każdym końcu drutu w miejscu, gdzie się zaczyna ściąg ryżowy (to znaczy po i przed ścięciem podwiązkowym) robimy tak, aż nam pozostanie 10 oczek na drucie. Następnie tylko ścięciem podwiązkowym zmniejszając na każdym końcu drutu co drugi rząd. Ostatnie 4 oczka zakończamy razem. Druga połowa tak samo.

b) **Tył:** Podobnie jak przód.

Złączyć tył i przód aż do środka paska. W kroczku zrobić zapięcie na 3 guziczki. Na ramionkach przyszyć wstążeczki do zawiązywania.

J. G.

Nakładem Polskiego Komitetu Opieki Nad Dzieckiem

Ukazał się Nr. 13

**BIBLIOTEKI ZAGADNIEN OPIEKI
NAD MACIERZYNSTWEM, DZIEĆMI I MŁODZIEŻĄ
W POLSCE**

pod redakcją BRONISŁAWA KRAKOWSKIEGO

Naczelnika Wydziału Opieki nad Dziećmi i Młodzieżą,
Ministerstwa Pracy i Op. Społecznej.

MICHAŁ WAWRZYNOWSKI

„Opieka Wychowawcza Nad Dziećmi Upośledzonymi Umysłowo”

Wstęp. Program i metody nauczania. Pogadanki i prace ręczne. Nauka języka ojczystego. Nauczanie rachunków. Ćwiczenia zmysłów. Gry, zabawy, gimnastyka, śpiew. Przygotowanie zawodowe. Zakończenie. Wykaz Szkół i Zakładów Specjalnych dla dzieci upośledzonych umysłowo.

129 stron, 23 rysunki w tekście

Cena Zł. 5.—

Zamawiać i nabywać powyższą książkę można

**W POLSKIM KOMITECIE OPIEKI NAD DZIECKIEM
WARSZAWA, JASNA 11, KONTO w P. K. O. 19.219**

WAŻNE DLA PAŃ GOSPODYŃ

Zeszyty specjalne tyg. „MÓJ DOM”

1. Pierniki (39 najlepszych przepisów).
2. Zimne leguminy, lody, kremy, galarety, chłodzące napoje.
3. Przepisy na ciastka domowe (2 zeszyty).
4. O praniu.

**Tylko po 80 gr. do nabycia w Administracji
Górnośląska 20.**

UWAGA. Wysyłamy po otrzymaniu pieniędzy w znaczkach pocztowych, lub na
P. K. O. Nr. 14.560.

Idziesz z postępem

CZYTAJĄC STAŁE

tygodnik

„KOBIEȚA WSPÓŁCZESNA”

PRZEKONAJ SIĘ!

Przesyłając znaczki pocztowe za 25 gr. na koszty przesyłki
otrzymasz bezpłatnie numery okazowe.

ADMINISTRACJA — WARSZAWA — GÓRNOŚLĄSKA 20

GIMNASTYKA DOMOWA

— DLA KOBIET —

AGNETY BERTRAM

**Pierwsza w Polsce książka-podręcznik
gimnastyki dla kobiet w każdym wieku**

**UCZY ĆWICZYĆ BEZ POMOCY
NAUCZYCIELA**

**zawiera zasób ćwiczeń do użytku domowego
i dla celów nauczania**

Cena zł. 7.—

SKŁAD GŁÓWNY:

Administracja „STARTU“

Warszawa, Górnośląska 20; tel. 401-24

Na prowincję wysyłamy po wpłaceniu na konto „STARTU“

w P. K. O. Nr. 14558, zł. 7.50

ROCZNIKI

DWUTYGODNIKA

„MŁODA MATKA” z r. 1930**Zł. 14.—****Zł. 14.—**

Warszawa,

Górnośląska 20

Wysyłamy tylko po otrzymaniu gotówki Konto P. K. O. 14.555

Poradnia robót ręcznych

Dla czytelniczek dwut. „Młoda Matka“

Chcąc przyjść z pomocą naszym prenumeratorkom w wykonaniu artystycznych haftów, weszliśmy w kontakt z właścicielką znanych kursów hafciarskich p. Wandą Korwin - Piotrowską, która w każdy czwartek od godz. 10 — 12 rano i 5 — 7 wiecz. udzielać będzie czytelniczkom bezpłatnych fachowych wskazówek.

Każda prenumeratorka ma prawo raz na miesiąc zwrócić się o wskazówki.

Równocześnie podajemy do wiadomości tych pań, które zechciałyby gruntownie opanować haft, że p. W. Korwin-Piotrow-

ska prowadzi systematyczne kursy robót ręcznych, zawodowe i amatorskie. Kurs amatorski trwa 3 miesiące, lekcje odbywają się 3 razy tygodniowo, po 2 godziny. Opłata za kurs wynosi zł. 30 miesięcznie. Prenumeratorki dwut. „Młoda Matka“ korzystają z ulgowej opłaty zł. 20 miesięcznie.

ADRES KURSÓW — MARSZAŁ-**KOWSKA 53 (BEZ LITERY) M. 22. Ja-**

ko legitymacja służy na kursach kwit lub odcinek P. K. O. z opłaconej za bieżący kwartał prenumeraty. W razie zagubienia takiego, zaświadczenie administracji.

Redakcja i Administracja: Górnośląska 20, tel. 401-24. Konto P.K.O. 14555.

Cena prenumeraty „Młodej Matki“: w kraju płatna tylko zgóry rocznie

14 zł — półrocznie 7 zł. 40 gr. — kwartalnie 3 zł. 70 gr.

ZAGRANICĄ: półrocznie zł. 10, rocznie zł. 20.

Prenumerata płatna zgóry każdego kwartału.

Cena ogłoszeń: wewnętrzne strony okładki: 1 strona 150 zł., ½ strony 75 zł.,

¼ strony 40 zł., ostatnia strona i za tekstem o 50% drożej. Miejsca zastrzeżone o 25% drożej od cen powyższych.

Wydawca: E. Grocholska.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i W. Pełczyńska.

Drukarnia „Kobiety Współczesnej“, Marszałkowska 148.